

خواهد کرد.

در چنین شرایطی بهتر است، جمهوری اسلامی ایران ضمن آگاهی نسبت به عدم تحقق ناتوی عربی حداقل در آینده نزدیک، بااطلاع و آگاهی از خسارت‌های تلاش‌هایی که در این مسیر صورت می‌گیرد، به دنبال کاهش تنش‌ها با کشورهای حاشیه‌ی جنوبی خلیج‌فارس به‌صورت جداگانه برآید و ضمن کاهش انگیزه کشورهای نظیر قطر و امارات برای پیوستن به این ائتلاف، مسیر و اهداف تلاش‌های ضد ایرانی را به سود خود تغییر دهد. تلاش برای افزایش مناسبات با قدرت‌های میانی مؤثر بر این فرایند نظیر هند، ترکیه و روسیه از دیگر نکات مهمی است که برای پیشگیری شکل‌گیری ائتلاف لازم است در دستور کار مقامات سیاسی و اجرایی جمهوری اسلامی ایران قرار بگیرد. علاوه‌براین مسائل مسئولان سیاسی و اجرایی ایرانی نباید از آسیب و خسارت‌های قطعی تلاش‌های آغازشده برای شکل‌گیری ائتلاف نظامی عربی غافل باشند و در همین راستا لازم است تقویت توان نظامی و امنیتی و نیز رصد مداوم تحولات منطقه‌ی ژئوپلیتیکی خلیج‌فارس در دستور کار قرار بگیرد.